

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 16. januar 2023. godine
Ref.br.:RK 2110/23

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI27/22

Podnosilac

„NEPTUN KOSOVA” D.O.O.

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda
Republike Kosovo
Rev. E. br. 35/2021 od 14. oktobra 2021. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo pravni subjekat Neptun Kosova D.O.O., sa sedištem u Prištini (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa advokatsko društvo SCLR „Partners“ odnosno advokati Qendrim Zogaj i Blerim Prestreshi.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost presude [Rev. E. br. 35/2021] od 14. oktobra 2021. godine Vrhovnog suda Republike Kosova (u daljem tekstu: Vrhovni sud), u vezi sa presudom [Ae. br. 201/20] od 14. februara 2021. godine Apelacionog suda Republike Kosova (u daljem tekstu: Apelacioni sud) i presudom [I.EK. br. 266/18] od 30. septembra 2020. godine Osnovnog suda u Prištini (u daljem tekstu: Osnovni sud).
3. Podnosilac zahteva je osporenu presudu primio 1. novembra 2021. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene presude, kojom se navodi da su podnosiocu zahteva povređena osnovna prava i slobode zagarantovane članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavu 4, člana 21. [Opšta načela] i stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. (Procesuiranje podnesaka) i 47. (Individualni zahtevi) Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32 (Podnošenje podnesaka i odgovora) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 28. februara 2022. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 3. marta 2022. godine, predsednica je odlukom GJR.KSH27/22 imenovala sudiju Safeta Hoxhu za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Radomir Laban (predsedavajući), Remzije Istrefi-Peci i Nexhmi Rexhepi (članovi).
8. Dana 11. marta 2022. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva. Istog dana, kopija zahteva je dostavljena Vrhovnom sudu. Istog dana, Sud je obavestio Osnovni sud o registraciji zahteva i tražio od njih da podnesu Sudu povratnicu koja dokazuje kada je podnosilac zahteva primio osporenu odluku.
9. Dana 15. aprila 2022. godine, Osnovni sud je podneo Sudu povratnicu koji je Sud zatražio.
10. Dana 8 decembra 2022. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

11. Iz spisa predmeta proizilazi da su podnosilac zahteva i Osiguravajuće društvo "SIGMA Interbalkanian Vienna Insurance Group" (u daljem tekstu: SIGMA Group) zasnovali ugovorni odnos za osiguranje imovine kroz polise osiguranja sa brojem 300010480000960, koja je bila validna od 30. decembra 2015. godine do 29. decembra 2016. godine (u daljem tekstu: prva polisa); i brojem 300010480001346, koja je bila validna od 30. decembra 2016. godine do 29. decembra 2017. godine (u daljem tekstu: druga polisa). U međuvremenu tokom perioda dok je imovina podnosioca zahteva bila osigurana, proizilazi da je u njegovim lokalima u Gnjilanu, Kosovu Polju i Uroševcu, u vlasništvu podnosioca zahteva, došlo do 4 (četiri) slučaja krađe elektronskih uređaja (prenosnih računara, telefona, tableta i iPad-a). Od ovih slučajeva krađe, prvi slučaj je bio osiguran prvom polisom osiguranja, dok su ostala tri slučaja bila osigurana drugom

polisom osiguranja. Zbog nesporazuma u vezi sa pokrivenošću imovine, odnosno osiguranih stvari, u gore navedenim polisama, podnosilac zahteva je sproveo svedeće postupke.

12. Dana 9. maja 2018. godine, podnosilac zahteva je podneo tužbu Osnovnom sudu za naknadu štete protiv SIGMA Grupe, sa predlogom da Osnovni sud usvoji tužbeni zahtev, da obaveže tuženu da u ime naknade materijalne štete iz 4 (četiri) slučaja krađe isplati podnosiocu zahteva ukupan iznos od 49.669,40 evra (četrdeset i devet hiljada i šest stotina i šezdeset i devet evra i četrdeset centi), sa godišnjom kamatom od 8% (osam procenata), kao i da mu nadoknadi troškove postupka.
13. Dana 30. septembra 2020. godine, Osnovni sud je presudom [I.EK. br. 266/18] u celosti usvojio, kao osnovan, tužbeni zahtev podnosioca i obavezao SIGMA Group da podnosiocu zahteva nadoknadi štetu u ukupnom iznosu od 49.669,40 evra četrdeset i devet hiljada i šest stotina i šezdeset i devet evra i četrdeset centi), sa kamatnom od 8% (osam procenata), počev od dana kada je podneta tužba, kao i isplate sume od 1.850,00 evra (hiljadu i osam stotina i pedeset evra) na ime troškova postupka. Osnovni sud je svojom presudom usvojio kao osnovan tužbeni zahtev podnosioca u pogledu prvog slučaja krađe osiguranog prvom polisom osiguranja, jer tužena nije osporila pravni osnov i visinu osiguranog slučaja. Sa druge strane, što se tiče ostala tri slučaja krađe robe koja su osigurana drugom polisom osiguranja, Osnovni sud je obrazložio da „*Na osnovu činjenice da se polisa osiguranja odnosi na opšti pojam „roba“, proizilazi da je njome obuhvaćena sva roba tužioca, kao i ukradena roba. Stoga je sud došao do zaključka da je tužena dužna da nadoknadi štetu za tri slučaja prijavljenih krađa u skladu sa polisom osiguranja br. 300010480001346*”.
14. Neutvrđenog datuma, SIGMA Group je uložila žalbu Apelacionom sudu na presudu [I.EK. br. 266/18] od 30. septembra 2020. godine Osnovnog suda, navodeći povredu odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja, kao i pogrešnu primenu materijalnog prava.
15. Dana 10. februara 2021. godine, Apelacioni sud je presudom [Ae. br. 201/20] delimično usvojio žalbu SIGMA Group i obavezao istu da podnosiocu zahteva na ime naknade štete po prvoj polisi osiguranja isplati iznos od 11.605,35 evra (jedanaest hiljada i šest stotina i pet evra i trideset i pet centi). Što se tiče drugog dela tužbenog zahteva podnosioca zahteva Apelacioni sud je delimično odbio, kao neosnovan, gde se tražilo da na ime naknade štete za slučajeve osigurane drugom polisom osiguranja isplati tužena SIGMA Group iznos od 38.064.05 evra (trideset i osam hiljada i šezdeset i četiri evra i pet centi). U obrazloženju svoje presude, Apelacioni sud je utvrdio da je Osnovni sud pogrešno primenio stav 4 člana 124 i član 125. ZOO-a, ceneći da nije bilo nesaglasnosti između Opštih uslova i Posebnih uslova i da je podnosilac zahteva potpisivanjem polise osiguranja pristao na zaključivanje ugovora o osiguranju, prihvatajući relevantne opšte uslove koje je potpisao na svakom listu.
16. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva je podneo reviziju Vrhovnom sudu protiv gore navedene presude Apelacionog suda, navodeći pogrešnu primenu materijalnog prava.
17. Dana 17. decembra 2021. godine, Vrhovni sud je presudom [Rev.E. br. 35/2021] odbio, kao neosnovanu, reviziju podnosioca zahteva i utvrdio da je Apelacioni sud pravilno primenio odredbe parničnog postupka i materijalno pravo.

Navodi podnosioca

18. Sud podseća da podnosilac zahteva navodi da mu je osporenom presudom povređeno pravo zaštićeno članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava.

19. Podnosilac zahteva, u suštini, navodi da mu je uskraćeno pravo na pravično suđenje zbog činjenice da Vrhovni sud nije primenio stavove 1 i 2 člana 125. ZOO-a da bi proglasio ništavim član 4 tačku 4.3 Opštih uslova ugovora o osiguranju, kao odredbu u suprotnosti sa svrhom ugovora i dobrom poslovnom praksom.
20. Podnosilac zahteva dalje dodaje da je u odeljku III Posebnih uslova naglašeno da je roba osigurana, bez preciziranja izuzetaka, kao i da se kod vrednosti osigurane robe ne navodi da je uključena samo roba koja ima pokriće. U tom smislu, podnosilac zahteva se poziva i na tačku 4 (četiri) Posebnih uslova u kojoj se navodi: „Podaci o iznosima osiguranja prema Neptunovom mejlu od 07.12.2016. godine“, u kojima, prema podnosiocu zahteva, nije navedeno da je isključena vrednost navedene elektronske opreme.
21. Podnosilac zahteva dalje ističe da je svrha zaključenja ugovora o osiguranju bila osiguranje sve robe od krađe, što se po njemu može dokazati prvom polisom osiguranja koja nije predviđala nikakvo isključenje iz pokrića osigurane imovine. S tim u vezi, podnosilac zahteva navodi da se iz mejla od 7. decembra 2016. godine sa nazivom: „Obnavljanja/osiguranje robe“ primećuje da je svrha bila da druga polisa osiguranja bude nastavak/obnova prve polise osiguranja.
22. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda da i) proglasi zahtev prihvatljivim; ii) da utvrdi da je došlo do povrede člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava, iii) da proglasi ništavom presudu [Rev.E. br. 35/2021] od 14. oktobra 2021. godine Vrhovnog suda, i iv) da vrati presudu [Rev.E. br. 35/2021] od 14. oktobra 2021. godine Vrhovnog suda na presuđivanje poslednje navedenom.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

USTAV REPUBLIKE KOSOVO

Član 31

[Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

1. *Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.*
2. *Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.*

[...]

ZAKON BR. 04/L-077 O OBLIGACIONIM ODNOSIMA

Član 2

[Autonomija volje]

1. *Strane u obligacionim odnosima su slobodne, u granicama prinudnih propisa, javnog poretka i dobrih običaja, da svoje odnose uredi po svojoj volji.*
2. *Strane mogu svoj obligacioni odnos urediti drukčije nego što je ovim zakonom određeno, ako iz pojedine odredbe ovog zakona ili iz njenog smisla ne proizlazi nešto drugo.*

Član 124

[Obaveza]

1. Opšti uslovi određeni od strane jednog ugovarača, bilo da su sadržani u formularnom ugovoru, bilo da se na njih ugovor poziva, smatraju se posebnom pogodbom utvrđenom među ugovaračima u istom ugovoru, i po pravilu obavezuju kao i ove.
2. Opšti uslovi ugovora se moraju objaviti na uobičajeni način.
3. Opšti uslovi obavezuju ugovornu stranu ako su joj bili poznati ili morali biti poznati u času zaključenja ugovora.
4. U slučaju neslaganja opštih uslova i posebnih pogodbi važe ove poslednje.

Član 125 **[Ništavost nekih odredbi opštih uslova]**

1. Ništave su odredbe opštih uslova koje su protivne samom cilju zaključenog ugovora ili dobrim poslovnim običajima, čak i ako su opšti uslovi koji ih sadrže odobreni od nadležnog organa.
2. Sud može odbiti primenu pojedinih odredbi opštih uslova koje lišavaju drugu stranu prava da stavi prigovore, ili onih na osnovu kojih ona gubi prava iz ugovora ili gubi rokove, ili koje su inače nepravične ili preterano stroge prema njoj.

Član 940 **Isplata naknade ili ugovorene svote**

1. Kad se dogodi osigurani slučaj, osiguravač je dužan isplatiti naknadu ili svotu određenu ugovorom u ugovorenom roku koji ne može biti duži od četrnaest dana, računajući od kada je osiguravač dobio obaveštenje da se osigurani slučaj dogodio.
2. Međutim, ako je za utvrđivanje postojanja osiguravačeve obaveze ili njenog iznosa potrebno izvesno vreme, ovaj rok počinje teći od dana kada je utvrđeno postojanje njegove obaveze i njen iznos.
3. Ako iznos osiguravačeve obaveze ne bude utvrđen u roku određenom u prvom stavu ovog člana, osiguravač je dužan, na zahtev ovlašćenog lica, isplatiti iznos nespornog dela svoje obaveze na ime predujma.

Član 950 **Štete pokrивene osiguranjem**

1. Osiguravač je dužan naknaditi štete nastale slučajno ili krivicom ugovarača osiguranja, osiguranika ili korisnika osiguranja, izuzev ako je u pogledu određene štete ova njegova obaveza izričito isključena ugovorom o osiguranju.
[...]

Prihvatljivost zahteva

23. Sud prvo ocenjuje da li su ispunjeni uslovi prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom.
24. U tom smislu, Sud se poziva na stav 4. člana [Opšta načela] i stavove 1 i 7 člana 113 [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava koji propisuju:

Član 21.
[Opšta načela]

[...]

4. Ustavom utvrđena prava i osnovne slobode važe i za pravna lica, onoliko koliko su izvodljiva.

Član 113.

[Jurisdikcija i ovlašćene strane]

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

[...]

25. Sud dalje takođe razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, kao što su propisani u Zakonu, odnosno članove 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47

(Individualni zahtevi)

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48

(Tačnost podneska)

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49

(Rokovi)

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku ...”.

26. Što se tiče ispunjenja gore navedenih uslova, Sud smatra da je podnosilac zahteva ovlašćena strana i da osporava akt javnog organa, odnosno presudu [Rev.E. br. 35/2021] od 14. oktobra 2021. godine Vrhovnog suda, nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva propisana zakonom. Podnosilac zahteva je takođe naglasio osnovna prava i slobode za koje navodi da su mu povređene od strane javnih organa, u skladu sa zahtevima člana 48. Zakona i podneo je zahtev u skladu sa rokovima propisanim u članu 49. Zakona.
27. Izuzev gore navedenih uslova, Sud takođe razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti propisane u stavu 2 pravila 39 [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika, koji propisuje:
- “Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju”.*
28. Sud prvo ističe da gore navedeno pravilo Poslovnika o Radu, na osnovu sudske prakse Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP) i Suda, omogućava poslednje

navedenom da proglašava zahteve neprihvatljivim iz razloga koji se odnose na meritum slučaja. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može proglasiti zahtev neprihvatljivim na osnovu i nakon ocene njegovog merituma, odnosno ako isti oceni da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 39 Poslovnika.

29. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao „očigledno neosnovan“ u celini ili samo u odnosu na određeni navod koji zahtev može sadržati. S tim u vezi, tačnije je nazivati ih „očigledno neosnovanim navodima“. Poslednje navedeni se, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, mogu svrstati u četiri različite grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi „četrtoog stepena“; (ii) navodi kategorisani „odsustvom očigledne ili evidentne povrede“; (iii) navodi koji su „nepotkrepljeni ili neobrazloženi“; i na kraju, (iv) „konfuzni i nejasni“ navodi“.
30. U smislu ocene prihvatljivosti zahteva, odnosno, ocenjujući da li je isti očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, Sud će se prvo podsetiti na suštinu slučaja sadržanu u ovom zahtevu i na relevantne navode podnosioca zahteva, pri čijoj oceni će Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u skladu sa kojima je, prema članu 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom.
31. Sud podseća da su podnosilac zahteva i SIGMA Group su osnovali ugovorni odnos osiguranja imovine kroz dve polise osiguranja. U periodu kada je imovina bila osigurana, u nekim lokalima koji su u vlasništvu podnosioca zahteva, izvršena su 4 (četiri) slučaja krađe elektronske opreme, pri čemu je prvi slučaj bio osiguran prvom polisom osiguranja, dok su ostala tri slučaja krađe bila pokrivena drugom polisom osiguranja. Podnosilac zahteva je podneo tužbu za naknadu štete Osnovnom sudu, gde je poslednje navedeni presudom [I.EK. br. 266/18] u celosti usvojio tužbeni zahtev, kao osnovan, i obavezao SIGMA Group da podnosiocu zahteva nadoknadi štetu u ukupnom iznosu od 49.669,40 evra (četrdeset i devet hiljada i šest stotina i šezdeset i devet evra i četrdeset centi). Osnovni sud je, između ostalog, ocenio da je u pogledu druge polise osiguranja došlo do neslaganja između Opštih uslova i Posebnih uslova ugovora o osiguranju, gde su prednost imali poslednje navedeni. Nakon žalbe koju je uložila SIGMA Group, Apelacioni sud je presudom [Ae. br. 201/20] delimično usvojio tužbeni zahtev podnosioca, kao osnovan, i obavezao SIGMA Group da podnosiocu zahteva isplati iznos od 11.605,35 evra (jedanaest hiljada i šest stotina i pet evra i trideset i pet centi) na ime naknade štete po prvoj polisi osiguranja, dok je delimično odbio tužbeni zahtev, kao neosnovan, podnosioca zahteva da podnosiocu isplati 38.064,05 evra (trideset i osam hiljada i šezdeset i četiri evra i pet centi) na ime naknade štete po slučajevima obuhvaćenim drugom polisom osiguranja, odbio je drugi deo žalbe i potvrdio deo presude Osnovnog suda u vezi sa troškovima postupka. Apelacioni sud je ocenio da je Osnovni sud pogrešno primenio materijalno pravo i da nije bilo nesaglasnosti između Opštih uslova i Posebnih uslova i da je podnosilac zahteva potpisivanjem polise osiguranja pristao na zaključenje ugovora o osiguranju prihvatanjem opštih relevantnih uslova koje je potpisao na svakom listu. Nakon toga, podnosilac zahteva je podneo reviziju Vrhovnom sudu, navodeći pogrešnu primenu materijalnog prava. Tu reviziju je Vrhovni sud odbio, kao neosnovanu. U obrazloženju svoje presude, Vrhovni sud je zaključio da je Apelacioni sud pravilno primenio odredbe parničnog postupka i materijalno pravo.
32. Sud, iz spisa predmeta, primećuje da se suština navoda podnosioca zahteva tiče činjenice da Vrhovni Sud u njegovom predmetu nije primenio stavove 1 i 2, člana 125, kao i stav 4, člana 124. ZOO-a, koji bi, po njegovim tvrdnjama, doveli do proglašenja člana 4, tačka 4.3 Opštih uslova ugovora o osiguranju, kao ništavim. Po ovom osnovu, podnosilac zahteva, tvrdi da neprimenjivanjem gore navedenih odredbi, njemu kao pravnom subjektu, povređeno mu je pravo zagarantovano članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava.

(i) Što se tiče navoda o pogrešnoj primeni zakona

33. Pozivajući se na suštinu navoda podnosioca zahteva, Sud podseća da su isti navodi koje je izneo i pred redovnim sudovima. Stoga, s tim u vezi, Sud će oceniti da li navodi o pogrešnoj primeni materijalnog zakona, odnosno stavova 1 i 2 člana 125, kao i stava 4 člana 124 ZOO-a, spadaju u delokrug zakonitosti ili ustavnosti.
34. S tim u vezi, Sud naglašava da se kao opšte pravilo, navodi o pogrešnom tumačenju zakona koje su navodno izvršili redovni sudovi odnose na oblast zakonitosti i kao takvi, nisu u nadležnosti Suda, i iz tih razloga ih Sud, u načelu, ne može razmatrati (vidi, slučajeve Suda: KI87/20, podnosilac zahteva: *Suva Rechtsabteilung*, rešenje od 13. aprila 2021. godine, stav 57; KI06/17, podnosilac zahteva: *L. G. i petoro drugih*, rešenje od 25. oktobra 2016. godine, stav 36; KI75/17, podnosilac zahteva: *X*, rešenje od 6. decembra 2017. godine, stav 55; i KI122/16, podnosilac zahteva: *Riza Dembogaj*, presuda od 30. maja 2018. godine, stav 56).
35. Sud je dosledno ponavljao da nije njegov zadatak da se bavi činjeničnim ili pravnim greškama koje su navodno počinili redovni sudovi (zakonitost), osim i ukoliko su tim greškama mogla biti povređena prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost). On sam ne može ocenjivati zakon koji je doveo dotle redovni sud da donese jednu umesto neke druge odluke. U suprotnom, Sud bi postupao kao sud „četvrtog stepena“, čime bi zanemario ograničenja koja su postavljena u njegovoj nadležnosti. U stvari, uloga je redovnih sudova da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, slučajeve ESLJP-a: *Balhktas Bingöllü protiv Turske*, br. 76730/12, presuda od 22. juna 2021. godine, stav 75; *García Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, presuda od 21. januara 1999. godine, stav 28; i, vidi slučajeve Suda: KI70/11, podnosilac zahteva: *Faik Hima, Magbule Hima i Besart Hima*, rešenje od 16. decembra 2011. godine; KI06/17, gore citiran, stav 37, i KI122/16, gore citiran, stav 57).
36. Sud je dosledno držao ovaj stav zasnovano na sudskoj praksi ESLJP-a, koja jasno navodi da nije njegova uloga da preispituje zaključke redovnih sudova u pogledu činjeničnog stanja i primene materijalnog prava (vidi, slučaj ESLJP-a: *Pronina protiv Rusije*, br. 65167/01, odluka od 30. juna 2005. godine; i slučajeve Suda: KI06/17, gore citiran, stav 38 i KI122/16, gore citiran, stav 57).
37. U tom smislu, Sud je u skladu sa sudskom praksom ESLJP-a naglasio da iako je uloga Suda ograničena u smislu ocene tumačenja zakona, on se mora uveriti i preduzeti mere kada primeti da je sud primenio zakon na očigledno pogrešan način u konkretnom slučaju, što je moglo rezultirati „proizvoljnim“ ili „očigledno neobrazloženim“ zaključcima za podnosioca zahteva (vidi, slučajeve ESLJP-a: *Anheuser-Busch Inc. protiv Portugalije*, br. 73049/01, presuda od 11. januara 2007. godine, stav 83; *Păduraru protiv Rumunije*, br. 63252/00, presuda od 1. decembra 2005. godine, stav 98; *Sovtransavto Holding protiv Ukrajine*, br. 48553/99, presuda od 25. jula 2002. godine, stavovi 79, 97 i 98; vidi i slučajeve Suda: KI122/16, gore citiran, stav 57; i KI154/17 i KI05/18, podnosilac zahteva: *Basri Deva, Afërdita Deva i Društvo sa ograničenom odgovornošću "BARBAS"*, rešenje od 22. jula 2019. godine, stav 61).
38. Što se tiče gore navedenog navoda podnosioca zahteva, Sud primećuje da je Apelacioni sud presudom [Ae. br. 201/20] zaključio da je Osnovni sud pogrešno primenio materijalno pravo, odnosno stav 4, člana 124 i član 125. ZOO-a u pogledu nesaglasnosti Opštih uslova i Posebnih uslova u drugoj polisi osiguranja. S tim u vezi, Apelacioni sud je ocenio da nije bilo nesaglasnosti između Opštih uslova i Posebnih uslova i da se podnosilac zahteva potpisivanjem ugovora o osiguranju složio sa Opštim uslovima, koji isključuju mobilne elektronske uređaje iz pokrića.

39. Sud dalje podseća da je podnosilac zahteva prilikom podnošenja zahteva za reviziju pred Vrhovnim sudom, a protiv presude Apelacionog suda, navodio pogrešnu primenu materijalnog prava, odnosno gore navedenih odredbi ZOO-a, koja je odbijena kao neosnovana od strane Vrhovnog suda, sa obrazloženjem da je Apelacioni sud pravilno zaključio da je Osnovni sud pogrešno primenio stav 4, člana 124 i član 125. ZOO-a. Vrhovni sud je svojom presudom ocenio da je Apelacioni sud pravilno primenio član 4, tačka 4.3 (Opšti izuzeci) Opštih uslova koji su priloženi uz drugu polisu osiguranja, kojom je utvrđeno da nisu obuhvaćeni polisom osiguranja pokretni elektronski uređaji kao što su mobilni telefoni, fotografski aparati, pokretni računari i drugi uređaji ove kategorije.
40. Pored toga, u obrazloženju Vrhovnog suda je naglašeno da potpisom obe strane u polisu osiguranja kao i u Opštim uslovima, stranicu po stranicu, u skladu sa načelom autonomije volje strana, dokazano je da se podnosilac zahteva složio sa njima o čemu svedoči i prva stranica na kojoj je precizirano da je potpisivanjem osiguranik „*pročitao i prihvatio opšte uslove priloženog osiguranja*”.
41. S tim u vezi, Sud primećuje da je Vrhovni sud odbio zahtev za reviziju podnosioca zahteva, pozivajući se na stav 1 člana 950. ZOO-a, kojim je utvrđeno da osiguravač nema obavezu da nadoknadi prouzrokovanu štetu kada je obaveza izričito isključena ugovorom o osiguranju.
42. Na osnovu obrazloženja koje je Vrhovni sud dao u svojoj presudi, Sud primećuje da je poslednje navedeni došao do ovog zaključka nakon razmatranja nalaza datih u presudama Osnovnog suda i Apelacionog suda, kao i rešavanja navoda podnosioca zahteva iznetih u njegovom zahtevu za reviziju pred tim sudom.
43. Stoga, na osnovu gore navedenog, Sud smatra da podnosilac zahteva nije dovoljno potkrepio ili argumentovao pred Sudom kako je tumačenje relevantnih zakonskih odredbi od strane Vrhovnog suda dovelo do proizvoljnih ili očigledno neobrazloženih zaključaka u njegovom slučaju ili kako postupci pred redovnim sudovima, u celini, možda nisu bili pravični ili čak proizvoljni.
44. Stoga, Sud ocenjuje da podnosilac zahteva nije potkrepio svoje tvrdnje kako mu je osporenom presudom Vrhovnog suda povređeno pravo zagarantovano članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava. Shodno tome, Sud zaključuje da je ovaj navod podnosioca zahteva očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kao što je propisano pravilom 39 (2) Poslovnika.

Zaključak

45. U zaključku, Sud, uzimajući u obzir sve gore navedene razrade i nalaze, zaključuje da: (i) tvrdnje u vezi sa povredom člana 31. Ustava, koje se odnose na sprovođenje materijalnog prava, spadaju u prvu kategoriju (i) zahteva „*četvrtog stepena*“ i odražavaju zahteve na nivou zakonitosti jer nisu argumentovani na nivou ustavnosti, pa ih kao takve treba proglasiti očigledno neosnovanim, po ustavnim osnovama.
46. Samim tim, zahtev se u svojoj celosti, u skladu sa pravilom 39 (2) Poslovnika o Radu, treba proglasiti očigledno neosnovanim i neprihvatljivim.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 i 21.4 Ustava, članom 47. Zakona i pravilima 39 (2) i 59 (2) Poslovnika, dana 8. decembra 2022. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Safet Hoxha

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani